

PERŽVALGA.

„Lietuva“ 47 nr. aprašo p. M. Petrausko koncertą, duotą lapkričio 17 d. Chicagoje. Artistas neužvilė visuomenės, jis kaip visur, taip ir tenai padarė ant suprantančių muziką ilgai neišdijantį ir malonų įspūdį. Bet publiką abelnai rado tokią pat nedėkingą, kaip ir rytinėse val-tijose. Neskaitlingai susirinko — čia „Lietuva“ meta kaltę ant koncerto rengėjų, „kurie perdaug su pasitikė-jo.“ Negeriausiai mokejo žmo-nės užsilaikyt, — tai supran-tama, čia atrandama, kad mų-sų visuomenė išsilavinime atsi-likusi. Palinkėjusi „Lietuva“ pačiam artistui daugiau da-pasilavinti, savo balsą labiau išdirbti, išreiškia viltį, kad kiti koncertai seksis geriau.

— Neziurint į tą, jog iš Eu-ropos netoli 80 milijonų auk-so tapo atvežta kriziui pasal-dinti, vienok jis eina dar la-biau kartyn: pinigų pramonijoj neišpasakyta stoka, ir dėl to pabirkai diena iš dienos vis nauji užsidaro. Paėmus tik vienos dienos suskaitas (iš „Daily Socialist“), nuo lapkr. 21 dienos įvairiuose kraštuose atleista nuo darbo net 68.525 žmonės! Jei bent valdžiai iš-leidus Panamos kanalo bond-sus ir užpakaly jų procentines popieras (viso apie 200 mili-jonų dol. vertybės) situacija pasigerins.

Iš Lietuvos.

Vilkaviškis. 23 rug-ėjo per atlaidus, pamaldoms pra-sidėjus, pasklydo atsišauki-mai „Draugai ir piliečiai“. Policija pėtėmijo vieną vaiki-ną atsišaukimus mėtant, bet suimt nenusisekė. Policistai apstojė šventoriaus vartus. Kol pasibaigė pamaldos, lan-džiojo po šventorių, kiekvieną jauną vaikną apžiūrinėdami,

bet nieko nepesė. Pamaldoms pasibaigus, jie pamatė ant plento tris jaunus „Žariją“ pardavinėjant Priejo prie vie-no, prie kito, išvartė visus nu-merius ir knygeles, bet nieko jieškomo nerado. Tik štai ateina klebonas. Tuojaus jis vienam traukė iš rankų, bet kad ir išgązdintas vaikinuks nedavė ištraukti. Su tuo nieko nepelnęs, kleb. atsisuka į kitą pusę — žiuri, o ir čia „Žariją“ bepardavinėjama! To jau bu-vo perdaug. Kunigėlis pradė-jo rėkti: „Ar jūs negalit ant rinkos pardavinėt! Čia už-to-jat taką, nė praeit negalima.“ Bet vaikinuko drąsaus buta, ėmė ir atžėrė: „Tamistai kelias ga-na platus“. Čia kunigėlis ne-begalėjo susitverti; „Žariją“, girdi, velniai rašo ir spauzdi-na Vilniuje, o velnių tarnai ją pardavinėja; teneperka nieks tos šėtono sėklos ir t. t. Paskui kun. pasišaukė sargy-binį ir rusiškai pradėjo prašy-ti, kad suimtų tuos „žulikus“, bet sargybinis nieko ypatingo nerado, tik saldžiai juokėsi (turbūt ir jis prie velnių tar-nų priguljis!). Klebonui atsi-traukus, žmonės da smarkiau ėmė pirkti. Bet vėl nauja kliu-tis (vargšė „Žariją“!). Ateina sargybinių vyresnysis ir puola prie vieno pardavinėtojų: „Kur gavai tas gazietas?“ Šis ramiai jam atsakė, kad iš Vil-niaus, paėliumi pareina. Vy-resnysis liepė nuvesti vaikną į kazarmes, paėmė laikraštį ir knygeles, iškratė vaikną, nie-ko nerado, surašė protokolą ir paleido.

Kamajai. (Ezerėnų pav.). *Iššnipinejo.* Pasklydus paska-lams, kad kažis kas Kamajuos matęs Smalstį, uredninkas ėmė šnipinėti ir, žinoma, iššni-pinėjo: ant turgaus suėmė — Smalstį? — ne, J. Lapinskaitį, kurį greit ir turėjo paleisti. Paskui prisikabino aludėje prie kažin kokio vaikinuko ir reikalavo pasporto. Šis drąsiai

jam atrėžė: „Tai mat nauja tvarka! Nori kad ir bažnyčion einant imties su savim pašpor-tą?“ Matydamas kad kiti jau prieš jį taisos, uredninkas spruko laukan.

Žagarė. (Šiaulių p.). *Poli-cijos pasielgimas.* Spalių mėn. 2 d. ėjo du Veršių sodos vai-kinai iš Žagarės namo. Pake-liui pavijo juos tos pačios so-dos ukininkas Jonas Kačkis, kurs buvo jau kiek įgėręs. Ji-sai pradėjo prie jų kabinėties ir kolyties, o paskui vienam jų davė į veidą. Tada ir vai-kinai neiškentė ir kiek jį ap-daužė. Parėjęs namo, K. pasa-kė, kad esąs labai primuštas, o ant rytojaus nuvažiavęs Ža-garėn, apskundė vaikinus poli-cijai, kaipo cecilikus, kurie jį mušė už tai, kad jis zadėda-vęs pamokinti, ir atėmė nuo jo 25 rub. Uredninkas ir jo gar-susis Kazdaila atvažiavo į Ver-šius, suėmė tuos vaikinus ir atvedę pas Kočkį, smarkiai primušė. K. visą naktį vaišino Kazdailą su degtine, kad tik-tai daugiau muštų. Suvažiavo Kačchio giminaišiai, atvažiavo Žagarės valsčiaus sudo pirma-sėdis Jonas Mikolaitis, ir visi patarė Kazdailai, kad juos muštų. Tuos vaikinus, baisiai sumuštus nuvarė Žagarėn, iš-ten Joniškin, ir dar tebe-laiko paimtus.

Južintai. (Ezerėnų p.). *Nepaprastas suvažiavimas.* 17 rug-ėjo pas p. Masiulį bu-vo suvažiavę aplinkiniai dvi-ryninkai ir žinomesnieji dvari-ninkams stambieji ukinin-kai. Kalbėjo kad dstambes niems ukininkams butinai reikia susidėti su dvarinin-kais, įkurti sąjungą ir kovoti prieš darbininkus. Mat šįmet apielinkės dvarų darbi-ninkai rengėsi prie streikų, apie ką girdėjo ir dvarininkai. Nors šįmet dėl nuolatinio lie-taus streikų nebuvo, bet ir dvarininkai supranta, kad ateinančiais metais gali but

giedra ir streikai, todėl iš ank-sto ruošiasi prie kovos, iš ank-sto šaukiasi pagalbos iš stam-besniųjų ukininkų. Busimai sąjungai jau dabar viena dva-rininkė (Reimorienė Bogda-nišchio dvaro) paaukojo — nau-jos veislės puskiaulį; turbūt laimingai pradžiai. Na, o ka-ant to atsakys darbininkai?

Vilnius. *Karo teismas.* 8 spalių karo teismas nagrinėjo Vytauto Šalugos ir Juozo Me-jerio bylą kaltinamųjų dėlto, kad 26 rugp. š. m. apie 9 val. vakaro Kaune susitarę dar su 2 pabėgusiais tvėliaus žmonė-mis užpuolė ant miestsargių Petraškos ir Šulskio, šovė į juodu, nuo ko Petraška ir pro-šalį einantis kareivis Kfimov krito negyvi, o Šulskis tapo tik sunkiai sužeistas. Be to, 8 val. vakare toj pačioj dienoj užmušo miestsargį Lignagarį ir pasislėpė Pakalninkuose Kauno pav. Besuimant 29 rugp. juodu toj vietoj pasi-priešino policijai. Nagrinėta prie uždarytų durų. Teismas pagalvojęs valandą nusprendė juos pakarti.

— Šiose dienose nubausta laikraščio „Dzienik Wilenski“ administracija 10 rub. už tai, kad ji laikė lenkų kalba iška-bą Teisejas rado tatau negali-mu.

— *Teismas.* 8 spalių buvo teismas ant Bukaveckio, pas kurį rado pernai 7 proklama-cijas Rusų SD. partijos ir Gu-dų Kuopos. Gavo 1 metus tvir-tovės.

Byla. 8 spalių d. Vilniaus Teismo Rumai luomų atsto-vams dalyvaujant nagrinėjo buvusiosios „Skardo“ ek-spe-ditorės J. Lietuvninkaitės by-lą. Pas ją balandžio m. š. m. rado laike kratos keletą atsi-šaukimų ir 100 egzempliarų lenkų laikraščio „Echo“ N. 15 (konfiskuoto). Liet. nuteista 2 savaitem tvirtovės, o užskai-čius jai tą laiką, kurį jau ka-lejime sėdėjo, visai paleista.

Vilniaus, Vyskupo Roppo atstatymas. 6 spalio mėn. Roppą pakviesta Petrapilėn ir ten pasakyta, jog jis atstatytas nuo vietos, jog jam uždrausta gyventi Lietuvoje ir Peterburge bei Maskvoje. Jau gerokai pirm to ėjo kalbos apie jo atstatymą, jau pirm keletos mėnesių pradėta dėlto derėtis su popiežium. Su juo pasielgta, kaip ir su kitais valdininkais daroma: nepatiko valdžiai, ji atstato tokį žmogų. Jisai gi buvo valdžios tarnu, nes imdavo algą. Dar matpamus bažnyčia neatskirta nuo valstybės, ir išeina gana įdomus dalykas: koks rusas-ministeris gali pakeisti ar perkelti katalikų vyskupą.

Kokia gi priežastis Roppo atstatymo? Nurodoma kelios: kad priešinęs valdžiai, įkurdamas konstitucijinių katalikų partiją, prisakęs kunigams arba bent tik leidęs eit prieš rusų mokyklas, raginęs versti pravoslavus katalikais, budamas dumoj atstovu, pasilikęs priešingai įstatymams vyskupu, pagaliaus lenkinęs lietuvius. Bene teisingesnė bus trečioji priežastis. Kitos gi išvėjo suverptos ir migla atautos. Daug trukšmo pakėlė paskutinėji priežastis tarp „patrijotų“ — lietuvių ir lenkų. Vieni sako: jūs vyskupą išėdėte, kiti priešinasi tam. Ginėjasi, širdijas, nežinia dėl ko. Užmiršta, jog tai tyčia padėtoji priežastis didesniam žmonių supiudimui. Kas girdėjo, kad pas mus valdžia užtartų „lietuvius“ ar „lenkus“? Ir dėl „lietuvių“ kels vyskupą ir kildys prieš save davatkas ir šiaip tikinčius?

Pigiai valdžia nori gauti kelis lietuvius, nurcdydama, jog jų priešus baudžia. Turi savo šalininkų visokių „krikščionių“ tarpe, kurie siulo ramumą, klausumą ir kantrybę. Keletą „patrijotų“, kurie seniai yra valdžiai meilūs. Jie užsiima „lenkų“ ėdimu, kad

atkreipti žmonių akis nuo tikrųjų priešų; dabar valdžiametė naują kaulą griaužti „patrijotams“ lietuvių ir lenkų.

Roppas — tai valdžios berkas. Jisai buvo atvykęs ant ceremonijos, statant carienei Katrynai II paminklą Vilniuje, jisai sutvėrė valdžiai tar naujančią politikos partiją, kurią paleido išgirdęs, jog ji negera, jisai ėjo prieš darbininkus o palaikė ponus, tik viename jisai nusidėjo valdžiai: naudodamasis įstatymais ragino kunigus platinti katalikų tikybą tarp pravoslavų. Už tai sunku jį kaltinti: prieš įstatymus jisai nėjo, pasinaudojo tik naujai leistuoju įstatymu. Norint bausti, reikėjo valdžiai pirmiausia tą įstatymą atmaintyti.

Roppą atstatė stačiai, be teismo, be aiškaus nurodymo kaltybės, neišklausydama jo pasiteisinimo. Padarė biurokratai sauvališka. Teip pat pirmiausia padaryta buvo Vilniuje su Hrinevieckiu, Zveravičiu. Roppas mūsų nevydovas. Nuo to biurokratų sauvalė neperstojo buti sauvalė. Negali darbininkai pritarti tokiam biurokratų darbui.

Kaunas. Iš kalėjimo. 3 spalio policija sužinojo, jog kaliniai kasą urvą, kad išbėgti. Ant rytojaus nuėjo, apžiūrėjo tam tikra komisija ir at rado urvą 1½ m. masto ilgumo, 1½ m. platumo ir 4 m. ilgumo, nedaug beliko, kad užbaigti visą darbą. Dirbta tik kelios dienos. Eina tardymas.

Senapilė. (Suv. gub.). **Areštai.** 9 d. spalio mėn. anksti rytą, 5 val. atėjo pas inžinierių Petrą Vitkauską, buvusį pirmosios dumos atstovą, 5 sargybiniai ir areštavo jį patį ir jo brolių Feliksą ir pasodino Senapilės kalėjime.

Krakės. (Kauno dav.). **Areštai.** Spalio 3 d. Eiriogalos antstolis pasivijo 2 vaiku nu einančių su sargybiniais iš

Krakių, iškratė ir nors nieko nerado, suėmė abudu. Ant rytojaus vieną iš jų Urbą paleido, o antrąjį Antaną Kaupą norėjo varyti pėsčią iš Krakių į Eiriogalą, bet tasai atsisakė pėsčias eiti, pasisakė sergąs, pareikalavo gydytojo. Šisai atėjęs rado sergant ir neleido pėsčio varyti. Taigi vežti nuvežė Kaupą į Eiriogalą. Vežė lyg didelį nusidėjėlį.

(Žarija”).

Lietuvių Mokslo Draugijos pakvietimas.

Sumanius Mokslo Draugijai įsteigti Vilniuje Lietuvių tautos knygyną ir muzėjų, atsirado nemažai žmonių, kurie pilnai jau išreiškia savo pritarimą šiam sumanymui gausiomis aukomis. D-ras Basanavičius, kun. J. Tumas, Miečislovas Dovoina-Silvestravičius, K. Vilimavičius, Ant. Smetona ir Jonas Vileišis paaukojo Draugijai po nemažą skaičių kiekvieno surinktų knygų; ypač brangus yra knygynas d-ro Basanavičiaus ir kun. Tumo.

Toliaus nuo M. Slančiaus ir kun. Žiogo gauta nemažai dainų ir pasakų, o nuo A. Šutino ir d-ro Basanavičiaus — daug juostų, rištuvų ir galionų. Be to nuo p. Onos Rudvalienės iš Oranų — du senų (1800 ir 1840 metų) kikliku; nuo K. Vilimavičiaus ir Ant. Gelgaudo — įvairių senovės pinigų, nuo kun. Tam. Žilinsko iš Vilkaviškio — daugelis „perkuno kulku“, nuo p. Marčiukaičio — daug fotografijų.

L. M. Draugijos Komitetas, išreikšdamas širdingą „ačiū“ visiems davėjams, kviečia ir kitus lietuvius, turinčius įvairias knygas, rankraščius, dokumentus apie Lietuvą, įvairius tautiškosios dailės išdirbinius, senovės drabužius, pareodus ir t. t. pavest juos Mokslo Draugijai, kuri, sudėjus juos savo knygyne ir muzėju-

je, išgelbės nuo prazuvimo ir paliks ateisiančioms kartoms.

L. M. D. Komitetas.

Juodoji duma.*

Rinkimai pasibaigė. Jau zinoma galutinai, kas kur pakliuvo. Žinoma yra ir išrinktųjų pažiūros, tik kur-nekur bus kitaip, negu pirm rinkimų manyta. Ant vieno ar kelių balsų nepareina. Dumos veidas nesimaino. Ji juoda išėjo. Dauguma joj tie, kurie priešingi žmonių liuosybei. Dabartinės gi valdžios priešginių bus nedaug, jų skaitlius vargiai prieis iki 100.

Žmonės neatsimainė. Tik dabar rinkimų sąlygos kitokios. Šią vasarą, birželio 3 išleistas įstatymas viską apvertė kitaip. Jisai išslavė laukan ar tik gerokai apdraskė tuos kodus, kur buvo galima tikėtis priešginių. Darbininkų skaitlių sumažino. Miesto rinkikus padalino į didžiaturčius ir vidutinio turto ir davė jiems lygias teises, neveizint į skaitlių; net miestėnus padalino į krikščionis ir nekrikščionis. Sodiečius košė dar geriaus. Jie rinko tris sykius, kol priejo iki gubernijos rinkimų. Jų balsus beveik pusiau sumažino, visur dauguma buvo palikta dvarininkams. O dar neištikimus valdžia žmones šalino ir prie rinkimų neleido. Ir išėjo juodoji duma. Berods kairur išrinko neteip, kaip valdžia norėjo, bet tai nedaugelyj vietų.

Toj dumoj nedaug socialdemokratų, kiek daugiau liberalų, nedaug kairiųjų įvairių vardų ir varų, o paskui valdžios pakalikai ir algauninkai.

Ką gi veiks trečioji duma? Gražis ji atgal gyvenimą, atims pati, kas buvo išplėsta, gražis politiską žmonių padėjimą iki priešrevoliucijinių laisvųjų („Žarija“ No. 17.)

ku? Kaip elgsis valdžia? Ar pasiliks tokia pat, kokia yra dabar, ar dar pasitrauks dešininė? Ar mainys savo kailį rusų liberalai? Ar toji duma gyvuos?

Yra didelis skaitlius valdžios apmokamų žmonių, vadinamų juodašimčiais, kurie gerėjasi esą dabartinės valdžios ramsčiais. Jie minta iš to, ką duoda pati valdžia. Jie norės ir reikalauti, kad dumą prašalintų ir išvaikytų, nes ji esanti nereikalinga. Joj išgirsta šio svieto galiunai daug teisybės, prikimba prie jų negerų darbų ir persergi kitus. Jie šauks tenai, bet jie darys, kaip ministriai norės. Prisiakys valdžia peikti, peiks, girti — girs. Jų zodžiai — tai ministerių norai.

Dvarininkai, ponai, bajorai, visokie didikai teipat randa, kad žmonių atstovija nereikalinga, jeigu joj galima ką nors pasakyti prieš ponus. Jiems duma reikalinga tiek, kiek ji jų reikalus užtaria. Vienok jos išvaikymo nelabai norės. Per paskutinius dvidešimtis metų jie yra visko prityrę nuo valdžios, kartais lepino, o kartais visai nustodavo mylėjus, nebežiūrėdavo į juos. Padėjimas nekoks — prigulėti nuo biurokratų malonės, norėtų ją ir ant visados palaikyti savo įnagiū. Jie nelabai norės jos panaikinimo.

Žinomas daiktas, slėgimas, persekiojimas eis savo keliu. Kartuvės turės darbo. Ramumo tai nepagamys. Dabar žudymai nieko nepadaro. O ar yra ramumas? Ne, persekiojimai be priežasties iššaukia įnirtimą iš kitos pusės. Išvaraka pasididys.

Dvarininkai viešpataus. Jie begaspadoraudami įves tokią tvarką, kuri dar labiaus nulieš žemę, apiplės žmones, sulaukys pramonijos augimą, valstybė eis biedny ir vargin gyv. Jau ir dabar nebėra iš ko valdžiai gyventi, nebėra iš

ko imti mokesčių, reikia vien skolinti ir skolinti. O dabar ir skolinti nebegalima. Prasidės didelis sugriuvimas, baisus iširimas ir senieji gaspadoriai pasijus, jog jie jau visai nusi-gyvenę, reikia užleisti vietą kitiems. Neramiai tai apsis, eis kovos ir susikirtimai, kol nepakils naujos bangos, kurios numazgos ir nunės gilumon visokias atmatas ir puvenas.

Darbininkai tenai gali nieko nelaukti. Jais neužsijims. Nebent tik leistų įstatymus jų prispaudimui. Reikia vėl pradėti darbą nuo pamatų ir juos judinti iš naujo.

Lietuviams teipat nėra ko ten jieskoti. Dauguma didžiausia — tai rusai ir da juodašimčiai. Jie nekenčia svetimtiaučio, jie siundo tautą prieš tautą ir įtaiso skerdynes, jie norėtų, kad visur būtų rusų kalba, kad žmogus nustotų buvęs tuo, kuo yra. Tenai, toj dumo, lietuviai galės sulaukti tik pančių.

Nieko gero lai nelaukia pirmieviai. Juodoji duma suks atgal tekini, pasileidusį atgal, spirs upelį grįžti atgal, jie tvenks jų darbą ir trukdys.

Lai nelaukia nieko ir tikrieji demokratai, kurie nori, kad valdžia nuo žmonių paeitų ir jų klausytų. Juodašimčiai norės, kad grįžtų atgal galutina nagaika ir durtuvas ir sergėtų amžinai, kad biurokratams gerai būtų.

Ir nepravoslavai — katalikai, evangelikai, žydai ir kiti — neraz ten užtarimo. Sąžinės laisvę jau varžo, varžys dar labiau. Jų, tų juodašimčių noras, kad visur išivyratų pravoslavų popas.

Argi atkreipsime savo akis į tą dumą, laukdami gerų jos darbų, lyg aušros brėkstant? Nei žiūrėkime nei laukime ko gero. Galėsime vienok vieną daiktą — pamatysime aiškiai, kas dieną dirbančius mūsų nevidonus. Pažįsime juos. Žino-

sime bent, kad išten negalima laukti pakakinimo mūsų reikalų.

Savo reikalus aprupisime mes patys. Mes patys žinome juos, nereikalinga bus mums pagelbos budelių ir svetimų pri-paudėjų, patys atliksime, patys pergalėsime savo naminius nevidonus. Laikas atkreipti akis nuo svetimos vietos, iš kur laukiama buvo pagelba, į save. Savyje jieskoti spēkos, stoties ant savo kojų. Yra daug tokių, kurie vis dar laukia geradarystėjų nuo visokių biurokratų, nes tiki į gerą jų širdis. Šitoji duma gal išblaškys jų svajones, adarys akis, kad svetur nėra ko laukti pagelbos. Ji mummyse, jį mūsų krašte. Poneliai po senovės stovės akis ten įsmeigę. Jie visados tokie. Patys kovoti nemoka, nenori ir bijosi. Darbininkai ir kiti artimi jiems klodai padarys tas permainas, jie ant savo pečių išneš busimos tvarkos našta.

POLITISKOS ZINIOS.

Rusija. Amerikos karo sekretorius Taft, dabar bugni jamasis į prezidentus, pribuvo lapkr. 18 iš Manilos į Vladivostoką. Čionykštė kareivija pasitiko jį, kaip tikrą buržuazijos dievaitį, vežantį su savim aibes proto. Iš čionai Taft važiuoja Peterburgan, su caru pasižmonėt, ir gruodžio 7 d. jau grįšęs Amerikon, kur šaukia prezidentas Ruzvelt delei „neatidedamos svarbos reikalų“ Taftą palydi skaitlingas buris detektyvų ir kareivių iš baimės, kad kas neužpultų.

Tik prieš tokio aukšto svečio, pilvoto Tafto pribuvimą į Vladivostoką, čionai tapė pakarta apie 200 kareivių, kurie aną nedėlią pakėlė ant laivų maištą. Nežiurint į tokios ribios tegul ir kruvinos vaka-

rienės amerikoniui parengimą, vienok tenai maištai ne tik ne nutilo, bet da didesni grumzdžia iškilt.

Ant Carskoje Selo geležinkelio policija rado tik ką gyvą merginą. Suėmus ją, prisipažino norėjus numest važiuojančiam carui bombą, bet netekusi drąsos ir išgėrusi nuodų. Ji neva priklausanti prie socialistų revoliucionierių. Dar pirma to, sargybiniai užtikę šešis vyrus bepiaujančius požemines vietas ant Ligovo stoties, pro kurią caras važiuoja. Bandę areštuot, bet tie iššovę, sužeidę ir pabėgę. Policija iš to viso vėl mezga minklę, buk tai buvęs ant caro gyvasties suokalbis. Bet tam reikia nesiskubint įtikėt, nes caro valdžios šuneliai jau daug sykių panašius „suokalbius“ patys suklijavo, kad būtų ant ko remt revoliucionierių persekiojimai.

Kijevoj universiteto bokšte, policija užvuodė socialistų revoliucionierių mitingą, kurs buvo po priedanga studnetų laikomas. Tuojaus apsupo mokslavietę storu kareivių kardonu ir visus išeinančius, kurie neturėjo studento ženklų, suėmė. Kariumenei atitraukus, studentai iškėlė universitete riaušes, reikalaudami uždengti mokslą ant laiko, iki paleis suimtuosius. Vėl pakviesta kareiviai ir tada suėmė du šimtu studentų.

Rygoje policija susekė latvių revoliucionierių susirinkimą. Visi susirinkę buvo ginkluoti ir ilgai nepasidavė. Policija suvarstė kulkomis buto sienas, ir užmušė penkias ypatus; tarp tų ir namų šeimininkę. Tada tik paliove gintis apgultieji, kada visi jau buvo mirtinai sužeisti ir po draug šuvių nebeteko. Iššovę besigindami iš revolverių 700 šuvių. Suėmė dvi sužeisti mergini ir keturius vyrus.

Tarpe spaliečių, Peterburge, prasidėjo nesutikimai. Kai-

rieji spalviečiai užpuola ant savo partijos vadovų, sakydami, kad jie patys vieni susidėjo su atgaleiviais konservatais, nesiklausę visai žmonių. Spalviečių klinke dalykai net buvo prieinasi prie duelaus tarpe dviejų vadovų: Lvovo ir barono Meyendorfo. Kiti laikraščiai net sako, kad spalviečių partija ištikro jau suskilo, ir kairieji sutvėrę savo sekciją dumoje.

Odesoje atėbuvo teismas ant 27 kareivių iš 11 kto pulko. Juos kaltino už sudraskimą caro fotografijos. Du pasmerkė mirties bausmiai ir tuoj sušaudė, devynis išsiuntė visam gyvenimui, ir dvyliką 10-čiai metų į katorgą.

Dumos darbų nesigirdi. Ir aišku dėlko: pačių kairiųjų deputatų (imant sykiu Darbo kuopą ir socijaldemokratų) teesą 27. Kadetų 35. Pridėjus da lenkus ir lietuvius su totoriais, kurie pirmosi se dumose darbavosi ir dabar menama darbuosis su kadetais, viso bus dumoje valdžios, kad ir neštrių priešų tik apie 70 balsų. Bet paziurēt į valdžios gelbėtojus! Dešinieji turi 200 deputatų, spalviečiai ir „neprigulmingi“ apie 120. Tokia valdžios šalininkų d džiuma suprantama, užstels ir tuos menkučius revoliucijinius galvalus, ir dėlto tai jau iš pat pradžios Taurdos palociuje tokia rusti tyla — didžiuma jau rėdo. Iš antros pusės jau dabar ir kadetai nebe tie patys, kurie pirmosiose dumose tankiai ėjo ranka rankon su revoliucionieriais; dabar jau ir je meilinasi prie spalviečių, ir visas jų noras, kad tik išgelbēt carą nuo savo prižadų sulaužymo—nuo visiško išnaukinimo dumos ir konstucijos sapnų. Dabar ir kadetai bus švelnesni, o keliolika revoliucionierių nebekokį įspudį savo balsais padarys.

Portugalija. Lizbonoje

banguoja ru-tųs bruzdėjimai, Anadien bombomis nužudyta du įžymūs valdžios šalininkai, daktarai: Pestana ir Lopes. Potam policija susekė čielą bombų fabriką, kur užgrobė daugiau negu 700 gatavų bombų. Viskas tai buvo rengiama demonstracijoms prieš sostą ir diktatorystę. Suėmė jau 80 agitatorių. Trylika laikraščių valdžia patraukė teisman už kurstymą žmonių, keletą jau visai uždarė dėlei rašymo prieš karalių ir popiežiaus nuoneijų. Aštri cenzura visur įvesta. — Juodi debesys nusviro ant sosto.

Ispanija. Parvaziavę iš Hagos konferencijos delegatai, matomai, didelį į-pudį padarė ant savo valdžios, kad ši kuogrečiausia pareikalavo iš valstybės išdo paskirt net \$39.730.800 ant padauginimo laivų, įtaisymo stiprumų ir pastatymo arsenalų. Menama greitu laiku kur apsteliuot tris didelius šarvuočius, tris torpedų ardytojus ir 24 šiaip kairiškus laivus.

Filipinų teismai. Nesenai ant filipiniškų salų praskambėjo baisūs Amerikos kareivių darbai: du leitenantai amerikoniai buvo paskirti vietinių kalinių prižiurėjimui. Kadangi ten kaln'ai daugiau sia politiški, kaip ir Rusijoje, vis tai suimti filipiniečiai už maištą prieš Amerikos valdžią, tai ant ju labiau-ia ir atkreipta buvo prieziura. Bet tuodu leitenantu nepasikakino prieziura, jie norėjo nuo suimtųjų iškvošt ir daugiau revoliucionierių suzinot. Ir ot tam tai tikslui vartojo torturas, net pirštų sukinėjimus... Nedyrybė išėjo aikšten, budeliai leitenantai tapė paduoti karo teismui, kurs juos išteino!

Amerika. Turtų sekretorius Cortelyou su prezidento Ruzvelto ir jojo kabineto pri-tarymu, sumanė naujus vais-

tus krizį gydyti. Tie vaistai susideda štai iš ko: žinome, kad Panamoje Amerikos valdžia kasa didelį kanalą, kuris suvienys Pietinį Tykųj Okeaną su Atlančiu ir duos į Suv. Valst valdžios rankas puikų vandenu kelią. Jis dar negatavas, baisesi bus brangus ir pirklystėje naudingas. Štą tai Panamos kanalą valdžia ir sumanė užstatyt žmonėms, išleidama bonus ant \$50.000.000. Paskui valdžia savo vardu vėl išleidžia procentines popieras ant \$150.000.000. Kiekvienas neuzsitikent's bankams, galės pirkt nuo valdžios štas popieras, už kurias gaus aut metų po 3 procentus. Tuomi valdžia tikisi ištraukt iš žmonių pinigų, kurie dabar baimėje sugniauzti ir be naudos laikomi, ir paleist juos cirkuliacijon. Tais dviem šimtais milijonų dolerių valdžia mena ir krizį palengvint. Spauda ir čia, kaip paprastai, pa-idalino į dvi pusi: vieni valdžios sumanimu džiaugiasi, kiti pesimistiškai šnairuoja.

Iš svetimų kraštų dabar Amerikon įvežta jau net 74 milijonai aukso ir bankų panika šiek tiek jau susišvelnino.

Iš Amerikos.

Dėl kudikių mokslonori šnapsa.

Mobile, Ala., susitarė viso miesto moteris ir išsiuntė įstatymdavybon ilgą peticiją, kurioje prote-tuoja smuklių (saliunų) suvaržymui. Jos sako, miestas vienintelį didžiausį įplaukimą turis iš smuklių, ir iš to mo'kyklas palaikąs. Taigi, ką tėvai prageriā, tai vaikai iš to turį progā mokinties.—Čia matoma yra motiniška meilė, bet visgi ji labai siauruose rėmuose suglausta: ne ant girtuoklystės civilizacija remiasi, bet ant išmintingo rėdo draugijoje.

Laivų kelionė brangsta.

Suskatus darbininkams buriais keliauti iš Amerikos į namus, Hamburg American garlaivių kompanija skubinau pakėlė laivakorėjų kainas: sykiu pašoko brangiau ant \$10.50 ir \$12.50.

Pusė valstijos niežais užsikrėtė.

Įdomi liga prasiplatino po čielą pusę New Jersey valstijos, paėmusi miestą Burlington už židinį. Staiga žmogus pradeda kasytis, ir pradeda verstis ant kuno pučkai. Daktarai surado gimstančias po skura, panašias į ziedą, kirmėlaites. Sveikinant ar dasilyčiant tuojau prikimba. Net Princetono universitete didžiuma studentų užsikrėtė. Spėja, kad liga esanti atvežta iš Italijos ir iš barzdų skutyklų išplatinta.

Kokio kunigai norėtų prezidento.

Laikrašty „Public Ledger“ yra laiškas kunigo S. Blagden, iš Bostono; laiške išskaityta Amerikos milijonieriaus Morgano begalinė daugybė enatų, tarp kitu ir jo galvos pailgumas reiškias stiprų pobudį, ir jo gabumas surinkti turtus. Potam kunigėlis karštai rekomenduoja Morganą išrinkti Suv. Valstijoms prezidentu ir užbaigia laišką šiais žodžiais: „Tai butų puikus žingsnis prie patrijotizmo. Teip ir amin!—eik pons J. P. Morgane mums už prezidentą! Ir tegul V. Jezus tave pagelbsti išrinkt dėlei Jo vardo švenčiausio!“.

Aklas merginas išnaudos.

New Yorko telefonų kompanija patyrė, kad telefonų biuruose gali atlikt darbą ir aklos merginos. Todėl po visas neregijų prieglaudas jieško ten merginų norinčių mokinties atsakyt telefonų šaukimus

ir pristato paskui jas į sveikų merginų vietas. Žinoma, joms per pusę pigiau mokės.

Į l u ž o d i e v n a m i s .

York, Pa., per laidotuves dviejų vaikiukų, begiedant gelvingus himnus įlužo Quicelio bažnyčios pasenęs stogas, kurs prislėgė lubas ir bažnyčioj esančius šermeninkus. Keturios dešimtys ypatų sunkiai suglamžyta, kurių daugumas vargiai beišlyks gyvi.

U ž d r a u s n e d e l i o j i r s k a i t y t .

Butler, Pa., valstijinė kunigų „Sabbath Asocijacija“ nutarė kovoti su nedėlinių laikraščių leidėjais. Tam tikslui uždeda Pittsburgė savo laikraštį, per kurį agituos, kad žmonės nedėdieniais neskaitytų jokių laikraščių, o boikotuotų tuos dienraščius, kurie ir nedėdieniais išeina. — Regis nebereikia didesnio religiško pakvaišimo.

D a r b o v a d o v a n o r e t a n u p i r k t .

Didelę sensaciją padarė Amerikos Darbo Federacijos prezidentas Samas Gompers, kurs Norfolkė (Va.) laikoma me suvaziavime apskelbė, jog pabirkantų sanjunga šįmet norėjusi jį papirkti, kviezdama pastoti Gompersą pabirkantų šnipu, ir už tą žadėdama aprūpinti visą jo gyvenimą. Tą prirodė dokumentais. Tas umai pakėlė Gompersą delegatų akise ir dabar net jo priešai socialistai (kaip va: Berger — „Social Democratic Herald“ redaktorius) padavė jam ranką ir žada vel jį paremti rinkimuose į Federacijos prezidentą.

D v i e j ų „ r a n k ų ” k o v a .

Chicagoje turtingesni italai ir jų draugijos suorganizavo naują draugiją vardu „Mano Blanca“ (Balta Ranka). Draugija užsidavė tikslą vesti kovą

ant gyvasties ir smerties su prasiplatinusia tarp italų, iš Italijos ir paeinančia slapta draugija „Mano Nera“ (Juoda Ranka). Juodarankiai, kaip žinoma, labiausia tyko turtingesnių italų vaikus, kartais ir angusius žmones pavogt, ir tik už didelius pinigus atiduoda. Beto ji uždeda ant pinigų žmonių kontribuciją, ir nemokantiems keršija kartais net štilieto nudurimu. Vos tik „baltarankiai“ apsiskelbė, tuojaus „juodarankiai“ Chicagoje ir nudurė du iš jų.

A n g l e k a s i ų v a d o v ų b y l a .

Garsi Moyer-Haywood-Pettibone byla atnaujinta. Pralėta dabar Rathdrume, Idaho, teist tula Adamsą, kurį visiems girdėtas melagius Orcharde įklepojo į savo žmogų dystes. Lapkričio 25 d. pradedės Boise teismas ant Pettibone.

T r a u k i a l a i v y n a į d a n g ų .

Ties Philadelphia yra League sala, ant kurios valdžia laiko stovėnę savo kariškų laivų ir kareivius. Praėjusią nedėdienį kareiviai parsikvietė ant salos mergas ir ištaisė sau vakaruškas. Tą išgirdo presbiterijonų kunigų draugija ir padavė triukšmingą prezidentui Roosveltui skundą, kad Amerikos valdiškas laivynas sudergęs Pennsilvanijos nedėdienį (ten mat šventėmis šokt uždrausta). Kadangi beveik 40 valstijų šokt nedėliomis leidžia, tai akyva, ką Ruzveltas ant to juokingo skundo pasakys.

P r i e š i n a s i A z i j o s d a r b i n i n k a m s .

Norfolk, Va., kaip rašėme buvo Amerikos Darbo Federacijos suvaziavimas. Nutarė priešintis įgabenimui Amerikon darbininkų iš Azijos — japonų, kynnų, kuulių ir kt.

Tarpe kitų nutarimų yra šie: išmest vartone žodžių „atvira“ ir „uždara“ darbavietės, bet „sanjunginė“ ir „nesanjunginė“; reikalaut visiems kasantiems Panamos kanalą 8 val. darbo dienos; remt Kubos darbininkų reikalavimu; tvert moterų darbininkų sanjungas; agituot už visavietinį amatinių darbininkų susivienijimą; veikt ant kongreso, kad injunkcijas panaikintų. Anglekasiai buvo įnešę, kad reikia ateinančiuose metuose užsiimt politika, bet pirmsėdis tą klausimą uždarė.

R e l i g i š k o s m a n i j o s v a i s i a i .

Netoli Findlay, O., kaime Rawson susidegino moteriškė Oman, kuri buvo prisiskaičius iš gyvenimų šventųjų, jog seniau teip darydavę norintys dangų gaut. Ji grįčioj užlipė ant degančių anglų kruvos, ir nors žmonės išgirdę dejavimus įlindę išvilko pakvaišėlę laukau, ji vienok tuoj numirė.

B a l t o s i o s v e r g i j o s c e n t r a s .

Pribuvo iš Londono moterų gelbėtoja, Miss Rose Johnson ir apsistojusi Chicagoje, apskelbė viešai, kad čia pat Chicagoje esąs didelis baltosios vergijos sindikatas, kurs netiktai varo po Ameriką pirkybę gyvuoju tavoru, bet padavinėja merginas į Panamą ir į Turkijos bei Egipto musulmanų haremus.

J a p o n i e č i ų n e i š s a u g o .

Nežiurint į visokias kliutis, kurias valdžia daro japonų ateivystei, pasirodo, kad jie dvigubai daugiau Amerikon atplusta, negu pirmiaus. Praėjusių metų spaliny atvykę Amerikon 684 japonai. Šįmet per tą patį mėnesį pribuvo jau net 1.616, neskaitant Kanados ir Meksikos rubežų, per kuriuos nesuskaitomi buriai japonų čionai įsmunka.

Iš lietuviszko dirvo Amerikoje

Denver, Colo. Brangūs skaitytojai—daugelis kalba, kad vakarinėse valstijose lietuvių kaip ir nėra. Yra, bro liai, čia jų ir kur dar nerasi? Radau anądien Denverio kalėjime du vaikinų, gražiu, kaip ziedu! Ejan ot sau pro šį kalėjimo, užėjo mislis prašyt, kad įleistų pasižiūrėt. Užveizda, matomai, užganėdintas kad ir jo višpatyste kas interesuojas — įleido. Perėjęs palei celes, radau visokių tautų kalinius — išimant žydus ir japonus. Lietuviai, kaip sakiau, buvo du; sakėi už girtuoklystę papuolę... — Šis kalėjimas neteip baisiai išrodo, kaip lietuvių „gimnazijose“ Pottsvilėj. — čia dideli langai, šviesos gana; kaliniai irgi be darbę turi... Ča ir viršiniai ne toki, kaip Pottsvilėj, kur gatavi svetimtauti nomaininti, jei neturi keletu dolerių. — Yra apie 20 merginų; jas kaltina už vagystę paleistuvystę.

J. Šupaila.

So. Boston, Mass. Lapkričio 16 d. ant Turn Hall, Boston, Mass., antru kartu buvo lošta du dramatiški veikaliai — „Paskutinė banga“ ir „Lėkė kaip sakalas“. Lošė nauja teatrališka kuopa su prisidėjimu Massachusetts socialistų rajono, ir visas uždarbis buvo rajonui skiriamas. Kaip girdėtis, ant nelaimės, uždarbio nebuvo jokio, dar rajonas turėjo dadėt keletą dolerių, nes publikos visai mažai susirinko, ir turbut dėl to, jog tai buvo subatos vakaras; o antra — bažnyčioje nebuvo užšaukta, ir trečia — atsitiko tarpe Mass. kuopų mazi nesusipratimai, per tą kitos kuopos netik neagitavo, bet gal net boikotavo. Aktoriai savo roles atlošė dar geriau, kaip anuom sykiu. — Pertrau-

kose buvo deklemuojamos eilės; tą atliko draugai: Baka nauckas iš Worcester, Mass.; Naveckas – vietinis, Šimkevicius ir Jankauckas iš Lawrence Mass.; A. Zubienė ir Shmith (maskoliškai) – vietiniai. Ant galo vietinės LSS kuopos choras padainavo Lietuvių Marsietę, ir su tuo gražiai vakaras nūsibaigė.

Ant rytojaus (nedėlioje) atsidėjo aukščiau minėto rajono konferencija (pasikalbėjimas) po antrašu 17 Harrison st., Cambridgeport, Mass., kur tapo padaryta daug svarbių nutarimų kaslink rajono ir visos liet. soc. sąjungos. Nors delegatų dauguma buvo jauni vyrukai, bet rimti; podraug ir vedėjai to vi-o susivaižavimo išmintingai viską vedė ir kiekvieną įnešimą davė gerai apsvarstyt, ir tik po tam nubalsuot; per ką ir konferencija iki 10 tos val. nakties užsitraukė.

Teipgi tą pačią dieną (lapkričio 17) buvo parengtos prakalbos pobaznytiniam sklepe draugystės „Saldz. Širdies Jezaus“. Kalbėjo: P. Stonis, Michelsonas ir Mikalauckas. Kalbėtojai – du pirmieji kalbėjo gana progresyviško turinio kalbas, todėl ir publikai patiko. Apšvilpė tik Mikalaucko kalbą, nes jis buvo užsipuošęs ant pirmutinių kalbėtojų ir pradėjęs išmėtinėti bedievystę (nors to anūdviųjų kalbose ir nebuvo). – Prakalbos, nors ir neblogai nusisekė, bet prie draugystės sakoma neprisirašęs nė vienas naujas sąnarys.

J. P. Ruulinitis.

Renton, Wash. Lapkr. 7 dieną, Rentono anglių kasyklėse patiko nelaimė mūsų vientautį ir gerą žmogų, Juozą Burdulį, 37 metų senumo, – nulaužė jam sprando kaulą ir po sunkių kankinių, lapkr. 11 d. numirė. A. a. Burdulis paėina iš kaimo Trumpališkių,

parapijos Punsko, pavieto ir rėdybos Suvalkų. Paliko varguose nuliudusią moterę su penketu mažų našlaičių. Prigulėjo į vietinę DLK. Gedimino draugystę sykiu ir į ALS. Buvo narsus kovotojas už laisvę ir visados pritarėjas tautiškuose reikaluose. Amerikoje pragyveno 17 metų. – Lai buna lengva žemelė atsiskyrusiam mūsų mylimam broliui! – Jeigu kas norėtų gaut artymesnių apie jį kokių žinių, lai kreipiasi pas mane ant žemiau padėto adriso:

M. Kalvaitis,
Box 60. Renton, Wash

So. Boston, Mass. 47 numery „Vienybės“ buvo patalpinta korespondencija iš So. Bostono, kurioje kritikuojama So. Bostono teatrališka kuopa. Autorius sako, vieni atliko savo rolę nepergeriausia, kiti blogiau, o treči dar blogiau. Aš čia nestoju nė vienoj pusėj, nė kitoj, tik pasakau teisybę. Aktoriai atliko savo roles atstaiškai, iš lietuvių vargiai kas teip atloš, o p. Rau linaitis, matydamas, kad gerai pavyko viskas atlikti ir žmonės buvo labai užganėdinti, rodos kad tam viskam pavydzia, nors emė per laikraštį ir išpeikė. Teisybė, publika užsilaukė labai linksmiai, nes aktoriai buvo labai išsilavinę ir viskas ėjo kaip iš notų; todėl publika nesiliovė juokais ir delnų plojimais. – Žmonių buvo prisirinkę apie 500, tai ir tas p. R. pasirodė jau per daug ir lyg pasityčiodamas sako: „Žmonių prisirinko tik todėl, kad labai plačiai ir gerai buvo apgarsinta, per pliakatus, per „Keleivį“ ir dar bažnyčioje buvo užsakyta.“ Ir tas jam nepatiko kad gerai apgarsinta buvo. Gėda mūsų broliams teip vieni kitiems pavydėti ir neteisingai kritikuoti.

N. O. Body.

Bedarbės ir iš kur jos atsiranda.

(Užbaiga).

Reikia mums įsidėmėti, kas tai yra darbas. Sulyg to, ką aukščiau rašiau, išėina neva tai, kad darbas turi vienintėlį tikslą, butent uždirbt pinigų. Teip sako mums ir mūsų buržuazija, teip sako visas privatinio kapitalizmo surėdymas.

Bet ar tai yra teisybė? Ar tokios pažvalgos turi mokslīkus ir išlaikaučius sveiką kritiką pamatus? Ne. Teisybė, kad mūsų draugija ant to yra paremta, bet ji paremta ant sugedusių pamatų. Tokių pažvalgų sekdami, ant pirmo žingsnio suklumpame. Sako, dirbk – o turėsi pinigų. Bet, duokit mums darbą? Šiandien ir Amerikoje pilna žmonių jėškančių darbo. Duok, buržuazija mums, visiems žmonėms, darbo, – tu, kuri nuolatos įkalbinėjai, kad tik tie mirštą badu, kurie nenorį dirbt!

Darbas esą pelno pinigų. Bet minios neturi nė vieno, nė kito. Gal išsisėmė pas darbo davėjus darbas? Gal nebeturi pinigų už jo atlikimą darbininkams apmokėt? Ne tiesa! Sekdamas liogiškai buržuazijos mokslą, kad žmogus per triusą uždirba pinigų, darbininkas netekęs darbo, eis laužti piniguočių bankus. Juk tai bus darbas ir triusas ir dar koks sunkus! Ir tas triusas jam atneš pinigų. Ir ką buržuazija ant to atsakys? Kaip apgins ji savo teorijas, kad darbas yra pinigas? Ji šauks kad toks darbas yra nepadorus, yra vagystė, yra persizengimas prieš privatinę nuosavybę. Bet jeigu pinigas yra mainomas ant darbo, tai toksai šaukimas bus veltas: ant pinigų nėra užrašo kieno jie savastis; jeigu jie už darbą gaunami, tai buržuazijai neduodant darbo, bedarbiai visai neprasilenkdami su buržu-

azijos liogika, eitų ir laužtų piniginius sklepus, zinodami, kad už tą darbą jiems apsimokės. Bus atliktas darbas ir gauti pinigai. Ir joki kapitalistų akinius nešiojantieji ekonomistai negalės tiesotai pinigą apgint nuo bedarbių minios ir pavest jį, kaip šventą nuosavybę duodančiajai darbą buržuazijai, arba dar plačiau pasakius – kapitalistų kliasai.

Matomai, todėl, kad pinigas yra ne už darbą užmokestis, bet tiktai kaipi darbo mastas, arba draugijos patarnavimo ženklas. Aišku, jau nors bent iš to, kad nevisuomet patim auksu ir sidabru už darbą mokama, bet paprastoms popierėlėms, vadinamoms „popieriniais pinigais“, „kreditkomis“, „depozitkomis“, „bumažkomis“ ir tt. Visos jos, nors valdžių uztvirtintos kaipi kokia brangenybė, ištikrųjų yra niekas kitas, kaip tik pati paprasčiausi popiera. Jeigu tokios popierėlės butų tikri pinigai, kaip valdzia tvirtina, tai bedarbių valdzia nedaleistų – jinai išleistų gi daugiau pinigų ir mokėtų žmonėms. O darbo juk atsirastų, juokinga butų sakt, kad darbo nėra: tiek reikėtų darbo padėt ant aprėdymo visų žmonių tokiais rubais, kaip nešioja bent kataras vienas buržuaziškas poneilis, kad penkerius metus butų užimta visa žmonija. O kiek reikėtų padėt metų iki pravestum per visus miestus ir miestelius elektros geležinkelius, iki nulietum cementu gatves teip kaip Vašingtone, pribudavotum užtektinai namų dėl gyvenimo, iki ištaisytum užtektinai mokyklų, knygynų, muzėjų, teatrų; iki paduotumėm į rankas kiekvieno žmogaus valdyti elektrą – per jaja kalbėt, rašyt, dainuot ir net per tolimą oro platumą numinėt fotografijas. Dvigubai da žmonių turėtų darbo, negu jų šiandien yra ant žemės skri-

tulio. Ir šimtus gal ir tuks-
tančius metų da jie praverstų
iki tuom viskuom draugiją
aprupintų.

Darbas, kaip matom, ne dėl
pinigų tapo ant svieta išrastas.
Jis yra reikalingas, kad pada-
ryt visai draugijai ir kiekvie-
nam pavieniam žmogui gero-
vę. Šiandien draugija (išimant
tikta turtingųjų kliasą) gero-
vės juk neturi. Iš to pareina,
kad da baisiai daug mums
yra darbo. O vienok jo ne-
ra!...

Mūsų surėdyme darbas yra
atimtas nuo žmonių. Kas jį
valdo? Mašinos ir jų savininkė
kapitalistų kliasą. Tad mes
darbo neturim! Teip, netu-
rim. Kas mums jį duos? Ka-
pitalistų kliasą. Bet kodėl ji
neduoda? Kam uždaro pa-
brikus, dirbtuves, kada da
daugiau reikėtų jų budavot,
idant duoti žmonėms darbą?
Sako mums kapitalistų kliasą,
kad užtai mums darbo nebe-
duoda, kad visko esą perdaug
pridirbta. Meluoja! Ar jie
nemato, kad minios žmonių
vaikščioja nedavalgę, apiply-
šę? Ar jie nemato, kad dėl
stokos namų miestuose žmonės
gyvena susikimšę po kelias
šeimynas drėgnuose sklepuo-
se? Ar jie nemato, kad du
trečdaliai miestų turi išgriu-
vusias gatves, su talkšančio
mis sрутų valkomis, kurios
skrieja ligas ir epidemijas? Ar
tas viskas paeina nuo to, kad
visko jau perdaug? Ar tat tas
jau gerovė, kurios toliau kapi-
talistai nebeleidžia žmonijai
zengt!

Zinodami, kad darbas ne
pinigui tarnaut pavestas (nes
ne pinigais darbą pagimdo, bet
darbas pinigą), atrandam, kad
darbas yra visos žmonijos gy-
venime didžiausias veikiny-
s. Bet mes atrandame, kad dar-
bas iš mūsų rankų išslydo.
Mes jo norim ir neturim. Išei-
na, kad kas nors tą darbą nuo
mūsų paveržė. Tyrinėdami su-

sekame tą brangų mūsų priva-
lumą — darbą, kapitalistų ran-
koje atsidurusį (dėkui bedar-
bėms mes pasistengiam sujieš-
kot, kas mums darbą duoda!).

Bet mums jo neduoda — sako
visko esą ant svieta perdaug
pridirbta! Niekas mūsų ne
klausia, ko mums truksta.
Daugeliui net ir alkis baisiais
nagais į langus barškina. Bet
jiems sako: visko turit per-
daug!

Neaiškinu teoretiškai iš kur
bedarbės atsiranda: tas nega-
lima trumpuose straipsniuose;
reikėtų tada plačiai aprašyt,
kokią įtekmę darbe padarė
milžiniškos mašinos ir dideli
piniguočių susivienijimai. Bet
tas reikalauja tam tikro atsi-
dėjimo ir vietos. Skaitytoją
pasiunčių nusipirkt tam tikras
knygeles, kur plačiau aprašo
darbo procesą. Konstantuoju
tik faktą, kad šiandien nuo
žmonijos darbas yra varu at-
imtas, ir ne geruoju bus vėl
žmonijos nuosavybėn sugra-
žintas. Didelę kainą tas le-
šiuos, — norėdami amžinai sau
darbą apsisergėti, žmonės bus
priversti net ir visą šį draugi-
jos surėdymą velniui paau-
kuot. Bet užtai atliks ir sau
ir žmonijai ir net Dievui ma-
lonų darbą — žmogus turėda-
mas darbą jaučiasi laimingas,
meilus buna draugijai sąnarys
ir duosniai da ir pačiam Die-
vui ant altoriaus padeda...

Pasakiau, kad bedarbėms
yra kaltas mūsų šiandieninis
surėdymas. Nebenoriu šio iš-
sitarimo atsaukt, nes yra dau-
giau, negu teisingas. Kaip
nuo tokio negero surėdymo at-
sikratyt, tai jau ne šitame
straipsny rašyt, ne be mano
vieno dalykas. Mes visi esame
draugija. Tad kiekvienas ko-
vokim už save ir kitus. Jeigu
nemokame kovot, tai mokinki-
mės, apsišvieskim — nors ir be-
darbės valandas panaudokim
ant jos išnaikinimo.

Vargomatis.

Tamsioji magija.

Vienai šeimyninkei prapuo-
lė virtuveje nuo stalo mėsos
penki svarai.

Apsidairiusi, ji patėmijo
gardžiai besilaizančią katę.

Sučiupusi ją, jau buvo besi-
ruošianti pamokyt. Bet, ka-
dangi tai buvo jos lepinamoji
pusiutė, sumislino ją pirmiaus
pasvert ir persitikrint, ar kal-
ta. Pasirodė, kad katė sveria
lygiai penkis svarus.

— Gerai, — pamislino šei-
myninkė, — tai yra mėsa. Bet
kur gi katė?

Tokiam padėjime pasijuto
ir rusų tauta.

Rusų tauta turėjo rusų tau-
tos sąjungą ir joje buvo 140
Puriškevyčių ir Šmidtų. Stai-
gu visa sąjunga prapuolo, o
kampė stovi дума. Pagriebė
ją rusų tauta ir iščiupinėjo net
kaulelius. Pasirodo, kad du-
moje 140 Puriškevyčių ir Šmi-
dtų.

Kaso sau pakaušį rusų tau-
ta, negalėdama dasiprotėt ir
sako:

— Gerai, tai čia sąjunga.
Bet kur gi дума?

„Segodnia“.

Apie santikius žmogaus su malpa senovėje.

„Visi dievai — sako Ocho-
rovič — paeina nuo senoviškų
tautų pratėvių.“ „Kas su ati-
dzia skaito senovės padavimus
ar pasakas — sako prof Mie-
rzynski — persitikrina, kad pir-
mieji žmonės, daugiur vietų ir
pas daugelį tautų, vis ne tie
patys randasi.“

Pas indusus pirmuoju žmo-
gum yra skaitoma tula myth
iška ypata *Manus*. Chaldejie-
čiai turi savo pirmatėvį *Ora-
nus*, persai — *Zoroastrą*, grai-
kai — *Prometėją*, žydai — *Ado-
mą* ir tt. Kiekviena tauta savo
pirmatėvį turėdama ir apie jį
perduodama pasakas vaikų
vaikams, visai nenumanė, kad

ankstyvesnėse gadynėse kitur
jau ir gi žmonės, ir daug tobu-
lesni žmonės už juos, gyveno.
Teip ir biblijoje (Genesis) sa-
koma: „... ir nuejo tada Kai-
nas į žemę Nod, nuo rojaus
Eden saulės tekėjimo linkui
ir ten pasizino sau pačią“...
Kaip gi tai galėję butų atsi-
tikt? Juk ta pati biblija sako,
kad tuom kartu pirmieji žmo-
nės: Adomas ir Jieva teturėjo
dar tik du vaiku — Abelį ir
Kainą. Iš kur galėjo Kainas
„pasizinti“ sau pačią, jei dau-
giau žmonių, anot biblijos, da
nebuvo ant svieta? Tai juk
matoma, kad buvo jau, arba
žmonės Adomui nežinomi, ar-
ba panašūs į žmones kiti kokie
gyvunai — pavyzdin malpos,
tarp kurių Kainas sau ir pačią
„pazino“.

Senovėje net buvo toksai
kultas, kad laukiniai gerbda-
vo malpas ir neįžeidavo jų,
nuomoniam, kad tuomi
paguodą suteikia savo pratė-
viam. O Tibeto gyventojai
dar neseniai vadindavo savo
pratėvius — „kikinar“ — kas
reiškia malpą.

Persų padavimas rašo, jog
pas juos pirmieji žmonės mai-
šydavosi su gyvunais kitokios
veislės, tankiai gyvunų patai-
tės eidavo į porą su žmonėmis.
Aprikoje tullos gentis tiki, kad
malpos seniau buvę vyrais ir
moterimis, ir todėl jas ir va-
dina „pirmaisiais žmonėmis“.

Apie maišymąsi gyvunų
(malpų) su žmonėmis aiškiai
tvirtina da ir tas faktas, kad
metuose 1537 popiežius Pau-
lius III priverstas buvo iškil-
mingai apskelbt, jog indiečiai
yra žmonės. Mat buvo ma-
nyta, kad jie yra malpos. (O
šiandien iš indijiečių turime
net daugelį mokytų profeso-
rių!) Iki pusei 18 ojo šimt-
mečio buvo visur da manoma,
kad yra žmonių su vuodego-
mis. Buvo mokslinčiai, kurie
nuodugnai aprašinėdavo, kaip
tie žmonės išveizi. O jezuitai

tvirtino, kad ant filipiniškųjų salų jiems pasisėkė atversti krikščionybę gentę vuodeguotų žmonių!...

Tev. Myl. Dr. reikaluose

Chicago, Ill. Lapkričio 10 d. atsibuvo susirinkimas 19-tos kuopo TMDr-tės Pagal vedamą susirinkimų tvarką, buvo svarstyta sekanti dalykai:

1) Atsisakant M. Paltanavyčiui nuo TMD. pirmasėdžio vietos, kuopa perstato jo vieton T. Astramską iš Philadelphijos, Pa.

2) Už Centro sekretorių perstato dabartinį A. Ramanauską, jeigu priimtų ant toliaus tarnauti TMD-stei.

3) Už kasierių kuopa perstato M. J. Damijonaitį iš Chicagos ir kasierius, kad būtų su kaucija ne mažiau kaip \$500.00 ir kad bondsas būtų padėtas nuo savasties.

4) Už organą skiriame tą patį. — „Vienybę Lietuvniškų“.

5) Atsisakant Dr. F. Matulaičiui iš literatiškojo komiteto, kuopa perstato į literatišką kom. J. Ilgandą iš Chicagos ir J. O. Širvydą.

6) Pripažįstam už reikalingą permąstyti TMD. įstatus ir, kad naujų įstatų apdirbimas būtų pavestas literatiškam komitetui ir, kad apdirbti nauji įstatai būtų apskelbti per organą, visų TMD. sąnarių perbalsavimui.

7) Paduodam įnešimą, kad TMD. užsiimtų rinkimu aukų, išleidimui Dr. V. Kudirkos bijografijos ir jo visų raštų; teipgi tų raštų išleidimą kad priimtų TMD.

Geistina būtų, kad kuopos ir pavieniai sąnariai tą mūsų įnešimą nuodugnai apsvartytų ir išreikštų savo nuomonę, kad tas dalykas būtų užbaigtas su rinkimu Centro viršininkų.

Sekr. P. Galskis.

Minersville, Pa. Mūsų TMD. kuopa perstatom viršininkams šias ypatas: 1) išdininku Dr. J. T. Zelviene, 2) pirmininku — T. Astramskį; o kaip sekretoriui, tai gal da neišsibaigė tarnystės laikas. Męs nežinom, kokius galima rinkti: vieni atsisako turį daugiau užsiėmimų, o tie kurie jau darbuojasi, tiems ir teip perdaug susidėda naštos; kiti gi visai nebenori mūsų draugystei patarnauti. Mūsų kuopa ištaria ačiu senajam viršininkui, ką iki šiolai patarnavo, ir žinoma be apmokėjimo.

Vardan kuopos, išdininkė

M. M.

ŠIS TAS.

Amerikos vertelgos. Į tula anglių kompanijos biurą (Pennsylvanijoje) ateina smailas po naitis, apsirėdęs dailumi fraku. Barzdutė kaip ožio ir pusėtinai rieta nosis zenklina, kad tai nepaprastas svečias.

— Ko tamista reikalauji? — klausia „kompanas“.

— Noriu pirkt 10 milijonų tonų anglės.

— All right! Bet su išlyga — negreitai pristatysim...

— Ne, pons supredente, mums reikia tuojaus, — neužsileidžia svečias.

— O kokia firma? Kieno įstaiga tamista perstatot?

— Esu Jo Mylitos Belzebubos raštininkas ir anglius tu rite pristatyt tiesiai pragaran.

— Oh yes! Peklon? O kaip biznis einasi?

— Visame gerovė, — tarė pragaro raštininkas — viame. Neseniai pribuvo čielas buris Pennsylvanijos kapitalistų, pagaliaus keletas yra tamistos, pons supr dente, giminių.

— Is that so? Mano giminių? Angliai eis po katilais su mano giminėmis?!

Čionai supredents telefonuoja: „Hallio! Menazeri! De

šimts milijonų anglės tonų C.O.D (si o-di, apmoket anam gale). Sukraut ant speciališku traukinių ir iš-iųst pragaran“. — Paskui pridėda irlandiečių tarmėje, kurios velnias nesuprato: „Dapilkite per pusę šleitų (uol-akmenių), nes tai eis po katilais su mano giminėmis!“...

Iš visur.

Indijoj streikas. Iš Kalkutos praneša, jog ant Rytinės Indijos geležinkelių iškilo milžiniškas streikas. Pirmiausia metė darbą inžinieriai, kurių dauguma yra europiečiai; prie kurių ir indusai prisidėjo. Reikalauja daugiau mokėt. — Iš tos priežasties sustojo beveik visas geležinkelių judėjimas, inžinieriai išvežė daugybę vagonų su žmonėmis į laukus, ir palikę juos ten, liokomotyvus atgabeno į stotis. Nori, kad ir visuomenė protestuotų prieš geležinkelių savininkus už nesitaikymą su darbininkais. Bengalijoje 6.000 keleivių streiko suturėti. Anglijos kareivių pulkas tapė išsiųstas iš Fort William į Asansol streikierių malšinti, kurie pradėjo karus plėšinėti.

Delko Vokietijoje žydus piovė, dabar išsiaiškino. Kaip jau gerai buvo žinoma, žydų persekiojimus vadovavo grasas Von Pueckler. Keletą sykių jis teip uoliai varėsi ant žydų, kad net jau ir su pačia valdžia susidurė. Tik dabar daktarai pripažino Puecklerį esant išėjusį iš proto ir uždavė Dalldorfo beprotnamy. Tokiame padėjime grasas buvęs jau nuo keleto metų ir bepročio valion buvo paduota organizuot po visą Vokietiją ant žydų užpuldinėjimus.

Indijų bado atbalsiai. Delhi, Agra, Oudh ir kitose provincijose užgimė nauju smarku.

mu badas. Ne ką indusai ir iki šiolai turėja valgyti, bet šimet giedroms išdžiovinti saugalus, atėjo pilnoje žodžio prasmėje mirtis. Sulyg valdiškų pranešimų — 25 milijonai žmonių neturi jokio maisto. — Geras europiečių šeiminkavimas!

Šalin su dratoms. Išradus Markoniui bevielinių telegrafą, buvo manyta, kad tikta iš ten bus vielos išmestos. Dabar gi Vokietijoje eina bandymai net ir bevielinius telefonus įtaisyti. Iki šiolai mėginimai puikiai sekasi: jau Berlyne bandomosios stacijos susišneka be vielų atstume 60 mylių. Tad vielos niekam ant oro bus nebereikalingos. Berods, vokiečių inžinieriai baigia tobulinti išradimą kaip per telegrafo vielas iš tolo nuimt žmogaus fotografiją. Ar galės tą padaryti ir be vielų, reiks ateities žodžio palaukt.

„Machajevio partija“. Pietinėje Rusijoje išsiplatno nauja „partija“, vadinama „machajevščikų“. Paeina ji nuo vardo tulo darbininkų vado — Machajevio, kurį policija buvo išgūjusi ištrėmiman tarpu puslaukinių žmonių. Machajev įgavo neapykantą ant valdžios ir... ant mokslo, nes, anot jo — mokslas suteikia galę kitus valdyti. Ir ant tų pamatų jis išdirbo teorijas, kad darbininkai visų pirmiausia turi išnaikinti inteligentus, nukovoti mokslą, paskui įgyti darbininkams laisvę. Ta baisi „partija“ su tokiu įnirtimu kovoja prieš mokslą ir inteligenciją, kiek anarkistai prieš valdžią ir valdonus.

Kongo murinų teriojimas. Baptistų misijonierius Murdoch, kurs pė čias apkeliavo Kongo Laisvą Valstiją, apsakko baises dėtis. Žinome, kad ta valstija yra Belgijos karaliaus Leopoldo ypatingoje nuosavybėje. Jo emisarai ir

kariumenė plėšia gyventojams gyviems kailį. Kiekvienas murinas turi pristatyt ant mė nesio karaliui 5 svarus gumos. Jos reikia kartais labai toli jį ieškoti, kas jėma kas mėnuo po 25 dienas. Tokiu būdu murinas su teturi 5 dienas. Nepristačius į laiką tiek gumos, Leopoldo tarnai įmeta vargšus kalėjiman arba negyvai užmuša. Moteris keršai ir išilgai nuo kareivių prievartuojamos: ką nori, tą su jomis daro.

Nauja hotelių schema. Tuli Paryžiaus hotelių savininkai sumanė naują mokesčių būdą. Ikišiolai atėję svečiai turėdavo užmokėti už nakvynę, valgi ir tt tiek, kiek nuo jų reikalauja. Dabar gi hotelio savininkas nepaskiria kainos už nakvynę ir kitas ištaigas, bet svečiams likta ant valios, kiek kas pagal savo „teisingumo, sumanumo ir sąžinės“ aprokuos pragyvenimo vertybę ir išei damas užsimokės. Tokia sistema busianti bandyta per vienus metus. — Apie tą, ar tokie naujamadžiai leis į savo hotelius svečius ir su kiauromis alkunėms, pratylėta.

Kur Saliamono turtai? Archeologai ir įvairios rūšies parejunai seniai jį ieško ir spėlioja, kur yra pasakiskasis karaliaus Saliamono išdas. Biblija mat rašo, kad tas karalius turėjo surinkęs neišmieruojamus turtus, kuriuos prieš savo mirtį užkasė į žemes. Didelė dangybė godišių seniai jau to išdo jį ieško, bet be pasekmės. Dabar du vokiečių senamoksliai išėjo su teorijomis: Dr. Karl Peters sako, kad tas išdas guli užkastas Rhodesijoje (Afrikoj), kur palei Zambezi upę, o baronas von Falkenegg priešingai tvirtina, kad Abisinijoje.

Pieno automatai. Londone pasirodė naujos automatiškos

mašinos, kurios be žmogaus pardavinėja pieną: įmetus penį (toks pinigai), į pakištą po lataką indą priteka tam tikra mieta pieno. Automatai bus po valdžios priežiūra, švariai užlaikomi ir sakoma, labai suėdys pirkliams darbo rankas.

Sproginėja saulutė. Prie Oxfordo universiteto, Anglijoje, iš Radcliffe observatorijos lapkričio 15 d. tapė patėmyta staigus ant saulės liepsnų išsiveržimas; iššokusi ugninė sriovė lėkė greitumo 10 000 mylių per minutą iki pasiekė 325.000 mylias. Paskui ta sriovė išbirėjo į smulkius trupinius.

VIETINĖS ŽINIOS.

— Ant laivų kiemo Brooklynne, komendantas Goodrich susekė didelį plėšikų suokalbių. Padaryta gudrus plianai, kurie jeigu vagiams būtų nusisekė, valdžia būtų netekusi apie milijoną su viršum vertybės cinko, vario ir kitokių naugių.

— Ant 243 Bowery gatvės, New Yorke, nuo trečio aukšto iš salaveišių prieglaudos iššoko mergina Marė Kitchell ir ant vietos sau nuilaužusi kaklą, nūmi ē. Mergina dėlto prisiglaudusi pas salaveišius, kad buvusi privaryta vargu prie paskutiniosios.

— Trečia Avenue važiuojant. New Yorke, kažikoks nevidonės metė iš elevatoriaus žmyn bombą. Ji nupuolė ties kynėdžio Wing Hing skaltinyčia ir beveik pušę budinko išardė. Ant laimės, žmonių ne užsidė. Meno, kad tai kynėdžiui k škerštą iš i ē.

— Brooklynne, apie 1000 Myrtle Ave. įnyko valkiotis koks piktadėjas ir gautyti mažas mergaites. Praėjusią se redą moteriškė Nichols, bijo-

dama palikti savo 4 metų mergaitę, važiuodama miestan ją išsivežė. Pirko ką ten sau ir kaiminkai. Sugryžus užėjo jai atiduot, mergaitę ant trepų paliko. Išėjus mergaitės nerado. Pakilo kliksmas. Tada atsišaukė mergaitės balsas iš sklepo. Rado ją surištą, drapanas sudraskytas ir baisiai suzeistą Gyventojai išbėgo po gatves gaudyt piktadėją, kurį ir suėmė. Vos policija apgynė —butų nulinčiavę. Policija vardo neišduoda.

— Ties Haekensack lankomis, ant Overbeck Ave., anądien pasimirė labai biednas ubagas Wil. Rutter. Peržiūrėjus jojo škarmaalus, atrasta pinigų ir procentinių popierių, — viso virš \$10.000.

— Waldorf Astoria hotely, tame kapitalistų rojely, praėjusiam ketverge atsibuvo didelis pramoninkų pokylis. Kalbėta apie krizį. Skundžiasi, kad viskas paeina nuo „bloga noro žmonių, nuo stokos už-itikėjimo į bankus“. Peikta Ruzveltas už trustų spaudimą ir net už jį toastą išgėrė tyledami, be „ura“, kuri dosniai atidavė gerdami už kaizerį, carą, Prancuzijos prezidentą ir Anglijos karalių.

— Praėjusiam ketverge, važiuojant ant staten Island laivuko tarpe keleivių pasigirdo šuvis, ir sukrito lavonas. Pasirodė, kad nusizudė A. Lonsdale, nuo 153-8th str. iš Brooklynno elektrikierius. Mat ant Wall gatvės bankrutai suėdė jo sutaupytą turtą.

— Brooklynno areštų namai prisipildė šioms dienomis naujos rūšies „piktadėjais“ — tai suimti ant gatvių ir namuose ginkluoti italai. Pėtnyčioje per vieną tik pusdienį visuose kraštuose miesto suėmė jų per penkias dešimtis. Randa pas juos štilietus, revolverius ir aštirus itališkus peilius. Jie sako, kad ginkluojasi apsigint nuo „Juodosios Rankos“. Bet

pas keletą jų pačių buvo rasta didelės sumos pinigų, nors niekur nedirba. — Kadangi bedarbėms prasidėjus girdisi ir kituose miestuose pasidauginus plėšikų skaičiui, tai žinoma ir tie italai yra tos pačios rūšies medega —tai finansiško Amerikos krizio aukos.

— Vietinė Lietuvaičių Apšvietos Draugystė rengia ant gruodžio 8 tos dienos, Tautiškame Name, didelės prakalbas. Kalbos bus lietuviškai ir angliškai.

— New Yorke, Bellevue ligonbuty, praėjusioj pėtnyčioj pasimirė tula Mrs. Quinn, motina su duktere. Jos buvo beveik nuo gatvės paimtos be mirštant badu.

— New Yorke prieplaukon, praėjusią pėtnyčią atplaukė kitas milžiniškas laivas —Mauretania. Jis vienok atliko už pakalyj garšingo Luizitania čielia dešimčia valandų. Ant Mauretania atkeliavo 1.326 pasėzierių ir atvežta 13 milijonų dol. aukso.

— Lietuvių Amerikos Ukė su Kliubas praneša sąnariams, jog reikale išėmimo draugams pilietišku popierių, bus ateinančioj nedėlioj, gruodžio 1 d. laikomas susirinkimas, — svetainėje 101-103 Grand str., Brooklyn, 2 val. po pietų. Kviečiami ir šiaip lietuviai ateit ir prisirašyt prie kliubo, nes šalip palengvinimo išsiimti pilietiškas popieras, duodasi \$6.00 pašalpos ligoje ant savaitės ir \$200 posmertinės. Įstojimas greitai bus padidintas. Dabar tik \$1.00.

— P. Draugelio svetainėje, praėjusiam nedėdieny po pietų atsibuvo diskusijos —ant tēmos: „Iš kur gema kriziai?“ (vedė p J. Perkunas) ir buvo skaityta prelekcija — ant tēmos: „Kaip sutaisytas žmogaus kunas“ (skaitė Dr. P. Matulaitis). — Lietus daug žmonių sulaikė namie, bet kurie atsilankė tie labai užganė

dinti apšviestiesnių vyrų pa-
sidarbavimu.

— Brooklyno dvi, galima
sakyti, didžiausios rubsiuvių
šapos: pp. Prusoko ir Bučin-
sko, buvo užsidarę; mat buvo
iškilę dėl laiko išmo'esė u
su darbininkais nesusiprati-
mai. Subatoje vienok p. Bu-
činskas susitaikė.

SPIKUČIAI.

— Mano Juozuli, kam teip
daug geri?

— Ba! dėlto teip darau,
kad čėdiju pinigų.

— Ką? čėdiji pinigų! Nie-
ko nesuprantu.

— Matai, už kiekvieną de-
sėtką išgertų skunerių, gaunu
vieniuliktą už dyka. Pami-
slyk pats, argi tai ne pačėdu-
mas gerti už dyką?...

Geradėjas I. — Ar užsije
mi nešimu pagalbos ir ramu-
mo tiems artimams ir kaimy-
nams?

Geradėjas II. — Kaip gis:
štai tik ką pardaviau savo fo-
nografą!

— Profesoriau, bene apkur
tai tamista: kaipgi gali išklau-
syt tokį savo pačios bambėji-
mą?

— Anaipol ne. Vieton bar-
tis, aš viską, ką jį sako, tykiai
pervedu į graikišką ir tas ma-
nę nuramdo... tuomtarpu ir
ji apstoja!

— Padaryk man vieną my-
listą, kaip draugui...

— Su mielu noru...

— Butinai reikalauju užsi-
mušt, bet neturiu drąsos!..
Pradek manę, neva savo ligo-
nį, gydyt...

— ?!..

Panelė: — Tiesa, kad ir ta-
mista buvote pas grają Iksą
ant pietų. Kas ten gero bu-
vo?

Poetas: — Kėpsniai gėrimai
ir... sužeistos širdžės!

VALKATA.

(Tikras atsitikimas).

(Iš latviško)

(Užbaiga).

Neužilgo mėš pradėjome rengties į kelionę, nes
mano pažįstamas turėjo dar kažki-kokius ten reikalus
Odesoje. Aš, žinoma, tuom labai apsidžiaugiau, kad
turėjau sąkeleivį, kuris yra buvęs Odesoje ir nebū-
teip labai nuobodi kelionė.

Nepasakosiu apie kelionę, bet tik apie tai, kaip
mėš nuvažiavę, Odesoje, nevažiavom tuojuos į kai-
mą, kur buvo reikalinga šeimyninkė, bet mano pa-
žįstamas nuvedė mane į kažki-koki viešbutį, nes jis
kaip pats sakėsi, turįs atlikt visų pirma savo reikalus
mieste — o paskui važiuosią į dvarą...

Tiktai už poros dienų dasiprotėjau, kur aš esu.
Iš pradžios aš labai verkiau ir priešinau visam tam,
bet įrankis, kurį tie „žmonių prekiautojai“ dėl ma-
nės sunaudoję, — tai buvo badas... Jau trečioj
dienoj aš pasidaviau, ir pirmutinis žingsnis jau buvo
padarytas. Po pietų aš iš ten išbėgan, nes dar vis
svajojau apie dorą, teisingą gyvenimą. — Bet aš
neturėjau pasporto, mane suareštavo ir kaipo valkata
pristatė į valsčių. Aš buvau visai nudrįskusi, vie-
nuose skarmaluose. Valsčiuje prabuvau aš dvi dieni.
Iš valsčiaus davė žinią apie tai mano tėvui, bet jis...
nenorėjo manęs nė matyti. Valsčiuje išdavė man
pasportą ir tris rublius pinigais; ir aš vėl sugrįžau
atgal į miestą. Ir vėl man prisėjo badauti, nes darbo
aš niekur negalėjau gauti; visi nuo manęs šalinosi ir,
man išeinant, palydėdavo mane ironiškais juokais...

Bet tada — tada!... O! nelengvu tai buvo,
bet kitokios išeigos aš nemačiau, kad prašišalinti nuo
to bjauraus amato, badas privertė... ir aš išėjau ant
gatvės... ir nuo to laiko niekuomet daugiau aš ne-
bekenčiau bado ir, kaip jau matote, esu dargi ir apsi-
vilkusi. — Jinai karčiai nusijuokė...

— Tai labai liudnas atsitikimas! — tariau aš, —
teip kad, tamstą privertė likti valkata visai papras-
tos, tuščios svajonės. Bet kasgi bus toliaus? Ar gi
tamstos tėvas, kuris apsikrovęs, su seniai, jau savo
laiką pergyvenusiomis pažiūromis į gyvenimą ir dog-
matais, galės atsakyti prieš visą tą, kas jau buvo ir
kas dar bus?... Ne! — niekadosis jis neįstengs už
tai atsakyti, už ką jis prasikalto, sekdamas susenėju-
siomis pažiūromis ir žmonių morališkumais, kurie
yra pas jį tiktai žodžiuose...

— Pirmą kartą girdžiu žmogų teip kalbantį,
maniau, kad ir visi teip-pat žiuri į svieta, kaip ir
mano tėvas, bet dabar matau, kad yra žmogus, kuris
visai kiteip mano...

— Pasakyk man tamsta, ar tamsta, su tuo, ant
gatvės atrastuoju mylimu, teipogi atjaučiate tokias
pat laimingas valandas, kaip ir tuomet?

— Ak, — pasigailėk-gi tamsta manęs ir nebe-
klausinėk daugiau! Tai ne laimė, bet žmogžudystė,
— baidi žmogžudystė!... — Ir vėl jinai pradėjo
griaudžiai verkti.

Po valandėlės jinai nusiramino.

— Teip, tad, dabar tamsta girdėjai, kaip aš pa-
kliuvau ant gatvės ir likau valkata. Nėkiekviena
pakliuva ten tiesiog tuom keliu, bet daug... daug
visokiais kitais keliais...

— Labai liudna! — išsitariau aš.

— Na, dabar viską aš tamstai išpasakojau... ir
pasakyk man, ką dar tamsta iš manęs reikalauji?...
— Ir vėl jinai pasižiūrėjo į mane ironiškai šypsoda-
mosi.

— Nieko, nieko daugiau nuo tamstos aš nebe-
reikalauju, pana Marija, — bet teip, kaip jau yra
visai vėlus laikas, tai aš turiu skubėti namon. — At-
sikėlęs nuo kedės ašėjau į durų pusę.

— Neik, pasilik dar! — sušuko jinai tokiu giliai
kurtum balsu, lyg kad ją kas už gerklės smaugty.

— Atleisk man tamsta, bet aš... aš negaliu
ilgiau palikti. — Gyvuok sau sveika ir lik laiminga,
ką aš tamstai nuo širdies veliju.

Aš išėjau.

— Tamsta negali, todėl, kad esmu valkata —
valkata ir likti laiminga?! — Ha! Valkata! — pasi-
girdo klyksmas pilnas skausmo, o paskui sunkus
griuvimas.

Praslinkus dviems dienoms, perskaičiau aš
dienraštyje, kad ant Didžiosios gatvės, tokiuose tai
tokiuose namuose, nusišovė kokia tai vieša mote-
riškė. Gatvė ir namų numeris buvo man žinomas.
Dienraštis iškrito man iš rankų ir aš paskendau min-
tise — — — Geriau teip... —

Vertė J. Pleiryš.

ANT JURIU.

Kaip akis neša — mėlynas vanduo
Su dangaus skliautu myluojas;
Saulutė leidžias. Veidas užkaitęs,
Tartum su jure bučiuojas.

Kokis reginys tam laike jurėj,
Tą sunku plunksna aprašyt,
O kas norėtų vis tai atjausti,
Tas patsai turi pamatyt.

Jau šešta diena kaip laivas bėga
Per n'įsmatuotas platybes;
Keleiviai linksmi, sveiki ir ramūs,
Tik giria jurių grožybes!

Dienelės giedrios, saulutė šviečia
Ir jokių vėtrų negirdėt,
Ir naktis tykios — žvaigždės plevena,
Save jos jurėj' nor regėt.

Šiaurės aušrinė kad savo šviesą
Ėmė padangėn mėninet,
Tai stulpais šaudė, tai visaip plyksėj,
Tai pradėj mikliai šokinėt.

Aplinkui žiurint į nakties tamsą,
Girdi kaip jurė nor šlamėt,
Ir ten bedugnėj gelmėj ką drumzdžia,
Lyg koki balsai ten girdėt.

Rodos kad kitas svietas ten tūni
Ir tyko laivą ten nutęst...
Tikrai, lyg baimės paimtas buni,
Rodos kad viskas ima skęst...

Bet laivas kriokia, vandenį rėžia
Ir noria į rytų šalis,
Nebijo nakties — žino jis kelią,
Bargų nebijo — didelis!...

Nubudus ryte, kad saulė šviečia
Ir kopia aukštyn ant dangaus,
Tad vėl atgija jausmai džiaugsmingi —
Jokio paveiklo nér baugaus.

Antai pažvelgus ten toli, toli,
Išvysti laivą liuliuojant,
Arba didžuvę prunkščiant į viršų,
Ant viršaus vanden's pluduojuant.

Ir bėga dienos smarkiai su vėju —
Kelionė baigias laimingai,
O ten, Tėvynėj, laukia močiūtė,
Kurį mus priims meilingai.

J. Nebrėka.

KAIP TURĖTU BUTI KIEKVIENAME PABRIKE.

Laikraštvy „American Industries“ patilpo tulo Orino S. Goan straipsnis, kuriame jis gražiai aprašo, kaip jo priežiurai pavestą pabraką jis protingai užlaiko ir kaip tuomi pasidaro darbininkams daug geresnės sąlygos.

P. Goan aštuoni metai atgal tapė pasamdytas „National biskuit“ bendrovės New Yorke už pabrakos valdytoją. Ten yra didelis pabrakas. Dirba visiems žinomus džiovintus blinelius (craekers). Jis stojęs į vietą, tuojaus jėmėsi veždinti pabrakę permainas. Įtaisė darbininkams nusirėdymui ir apsirėdymui ruimus, kuriuos pavedė atsakančių ypatų priežiurai. Viename ruime įtaisė moterims maudynes, kitame vyrams prausties tryškines; kiekvienas po darbo nusirėdo drapanas čystai nusiprausia, ir apsirėdęs padėtoms savo išėiginėms drapanomis išėina ant gatvės visai kaip ne iš pabrakos.

Toliaus jis įtaisė restauraciją, kurioje gamina darbininkams valgi tik už maisto kaštus. Teip, puoduką geros kavos ir arbatos, su pienu ir cukrum duoda už 1 centą; sriubos torielką už 3 c. Tokiu būdu, darbininkas iš namų atsinešęs duonos ar ko kito šalto, gauna už 4 c. šalto gero viralo ir pavalgo gerus pietus. Kepotos kiaulienos porcijai 8 centai, telienos kotlietų — 8 c., kapota mėsa su kopustais — 8 c., bifstikas ir bulvės 8 c., piragaičiai ir silkės 3 c.

Sako p. Goan, kad nežiurint į tą, jog jo restoracijoje viską parduoda per pusę pigiau negu paprastuose restoranuose, vienok jam tas apsimoka ir da šiek-tiek lieka. Darbininkai noriai restoraciją palaiko, nes gauna dar pigiau, negu namie. Partėšeta,

kad šio pabrakos darbininkai labai retai pameta darbą, daugiau išėsi padirbt negu kiti tokiuose pabrakuose, retai susergera ir žymiai rečiau nuo karščio apalpsta, kaip paprastai keptuvėse buna.

Idant pripratinti darbininkus prie švarumo, reikalaujama nuo jų kad dirbtuvėje vilkėtų tam tikrus vienodus rubus—moteris palaidas suknius, vyrai vyrai plonus marškinius ir kelines. Tą gauna ten pat tik už kaštų kainą. Bendrovės drapanas skalbia ir taiso.

Ant stogo, p. Goan įkurė skaityklų sales ir rukimo paviljonus, kur teipgi yra įvairios žaislės. Teipgi yra parupintas rumas delei netikėtų priepolių, kur susirgę ar susižeidę darbininkai gauna staigią pagelbą ir mokytų slugių priežiurą, pakol reikalui esant, nuveža į ligonbutį; to viso lėšas apdengia bendrovė. (Užbaigia bus).

Laiškai Redakcijon.

Garbi „VL.“ Redakcija!

„Vienybės Lietuvosninkų“ špaltomis pasinaudodamas, pranešu revoliuciją remiančiai visuomenei, kad aukų siuntinėjimas butų labiau geistinas krasos (pačto) „money orderiais“ negu bankų čekiais: 1) už kiekvieno čekio išmainymą ima New Yorke bankai rabato po 10 c.; 2) tulų bankų pinigai visai jau neprijemami.

Tikėdamos, kad visuomenė šito nepraleis be atidos ir dar kitiems tą praneš, lieku su meile ir pasišventimu jums ir socijališkai revoliucijai,

J. O. Širvydas
120-124 Grand st.,
Brooklyn, N Y.

Nauji raštai.

Marė Radzevyčiūtė „Anima Vilis“, Jono Montvilos vertimas. Antras spaudimas. Kaš

tais kun. A. Miluko. Shenandoah, Pa. 1907. Pustl. 162.

J. Gerutis „Paklydėliai“. Kun. A. Miluko išleidimas. Shenandoah, Pa. 1907. Psl. 63.

„Aktai ir Palaimos Eucharistines su Atlaidais. Parengė ir giedojimui bei kalbėjimui (prie rožinčiaus) pritaikė kun. Vincentas Aleksandravičius šv. Teologiijos Magistras. Shenandoah, Pa. Pustl. 40.

K.A.K. „Patrimpo laiškai“. Shenandoah, Pa. 1907. Pustl. 161.

„Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas“ Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa. 1907. Pustl. 209.

Visos aukščiau einančios penkios knygutės tapė atsiųstos iš „Žvaigždės“ redakcijos.

GERIAUSIA UŽEIGA DĖL LIETUVIŲ
pas JONĄ KULBOKĄ,
Skanus Alus, gardi Arielka, visoki
Vynai ir kvėpenti Cigarai

TURIU AGENTURĄ.

Parduodu lotus ir namus puikioje vietoje, ant gerų išlygų, galima pirkti už pilną prekę ir ant išmokėsčių, už pilną prekę perkant 15-tą procentą numazina. Szi puki vieta randasi LINDEN, N. J. Nuvažiavimas dovanai.

Dasizinkit pas AGENTĄ

Joną Kulboką,

74 Grand Street,
kampus Wyhte Ave. Brooklyn, N. Y.

Vietoje, ką bankoje pinigų prazudot, tai verčiaus turėt savo loonas; o tada pinigai nepražus.

Su guodane geru velijantis.
JONAS KULBOKA.

In Skaitytojus.

Kurių laikas pasibaigęs malonėkit atnaujint prenumeratą už „Vienybę Lietuvosninkų“ ir užvilktą skolą užsimokėt. Pinigus siųskit per Money Order, arba registruotam laiške. po šiuo adresu:

J. J. Pauksztis & Co.
120-124 Grand str.
Brooklyn, N. Y.

Susirinkimai.

Draugystė „Sviesos ir Mokslo“ laikys susirinkimą nedėlioje 1 d. gruodzio, 1907 m. 2-rą valandą po pietų; po No. 78 Grand st. Brooklyn, N. Y. p. Drugelio. Teipogi tapo perkeltas ir knygnas po virš minėtu adresu.

RAISTAS - The Jungle

Toji labai pagarsėjusioji knyga, jau spaudoje ir netrukus bus užbaigta. Knyga parašyta vieno iš geriausių Amerikos raštinkų, p. Upton Sinclair ir išversta geroj ir suprantamoj, lengvoj, lietuviškoj kalboje.

„RAISTAS“ jau išversta į 18 visokių kalbų ir tas parodo kaip ji visoj pasaulėj yra pageidaujama. Ji sujudio Amerikos visuomenę, o Washingtono valdžia nē nuo jokios straikos tēip ne persigando kaip nuo knygos „RAISTAS“. Lietuviams tuom žingeidesnė ta knyga, jogei apysakoje aprašytas lietuvių gyvenimas parodant su visoms smulkmenoms, ką jiems teko pergyventi ir kaip juos visi išnaudojo; kaip zerkole permatoma, vieny vargai, kitų linkmybės.

Toje knygoje aprašyta Amerikoje mėsos trustas, kaip nuodina visuomenę ir kaip prie mėsos kobiauriausius dalykus primaišo, kad tik daugiau uždirbti.

Knyga faktiškai parodo visą dabartinę sukybių ir skriaudimų sistemą, ir į ką ji paverčia žmones, kuriems iš savo rankų darbo reikia užsilaikyti. Ji parodo, ką nukendžia moteris darbavietėse, kaip jos tampa suvadžiojamos ir kaip ne tik pavienių ypatų, bet ir visų šeimynų gyvenimai buna sardyti ir kad prostitucija ir kiti nelaimingi apsireiškimai civilizuo-toje pasaulėje, tai tik pasekmė dabartinių nelemty sanlygų.

„RAISTAS“ naudinga perskaityt vargšams ir turtingiems; jis labai naudinga kalbėtojams.

„RAISTAS“ tai stora, didelė knyga ir bus tikras papuošimas lietuviškoj literaturoje, kaip netrukus bus užbaikta kaštuos kaip ir angliškas originalas 1 dol. 50c., bet kurie dabar prisiųs per „money order“ tik VIENĄ DOLERĮ, apturės tą svarbų veikalą t. y. PIGIAU. Vietiniai gali užsimokėti „Vienybės“ redakcijoj, 120-124 Grand Street, Brooklyn; rašant reikia adresuoti ant išleistojaus vardo teip:

J. Naujokas,

Sta. Madison Sq., box 157,
New York, N. Y.

„Dilgėlių“ Priedas!

Knygėlė: „Mikės valdinių poteriai“ su giesmėmis, dainomis ir pamokslais (kaip caras miega, santalkos aniolas ir kiti) apturės kiekvienas, kas per šį mėnesį užsirašys „DILGĖLES“. (Dilgėlės — juokų ir satyros laikraštis su paveikslėliais; eina sykį kas mėnuo; kaštuoja 1 dolerį metams; nuo kalėdų bus padidintas). Adresas:

„DILGĖLĖS“,
1418 So. 2-nd st.,
Philadelphia, Pa.

Pavojus gresia mainų darbininkams.

Jie turi stiprint uniją, jei nori kad uždariai nesusimazintų.

Vadai ir organizatoriai laiko mitingus visur aplinkui, dėlto niekas negali išsieteisinti, kad jis nežinojo, kaip svarbu yra prisirašyti prie unijos. Vienok yra kai kurie mainieriai, kurie mažai paisyti apie unijos darbą, teip kad jie net neateina nė ant unijos mitingų, ir tokius tai žmones mes norime, kad unijos sąnariai prikalbintų.

Jiems lengva tas padaryti, jei tik jie nori. Kiekviename „kalerije“ unijos mainieriai gerai žino tuos žmones, nes jie dirba greta su jais, gal ir gyvena greta su jais. Teip dalykams stovint, jie turi daug progos su jais pasikalbėti, o tokios progos organizatoriai neturi.

Mums būtų malonu išgirsti, kad kiekvienas mainų darbininkas apsiimtų prikalbinti uniją bent vieną tokį, kurs da nepriguli. Tas nesunku padaryti, ir tokiu budu skaitlius unijos sąnarių greitai užaugtų.

Gal buti, kad pereitų kiek laiko, daugeliui žmonių, be abejonės, reiktų daug kalbėti, bet jei tik neprigulintieji prie unijos tik neatleisdami darbuosis, jie tikrai gali žinoti, kad jų bus viršus. Dabar laikas pradėti darbuotis.

Mums neišpasakytai malonu yra išgirsti, kad skaitlius mainierių unijos kietosios anglies

rajone be paliovos dididinas, ir kad tiek daug, kaip šimtas ir penkiasdešimtis sąnarių prideda per vietinius mitingus. Tarp jų didelė dalis buvo mūsų vientaučiai, ir jie parodo, kad jie vėl pradeda interesuotis unija, ir dėlto mes tikimės, jog labai iš daug tų, kurie pirmiau prigulėję prie unijos, buvo ją pametę, ar kurie niekad prie unijos neprigulėję, į kelias savaites prisirašys prie unijos, kurią valdo gabus prezidentas John Mitchell.

Didelis reikalavimas.

Kiekvienas algos pakėlimas reikalauja didesnį reikalavimą darbo ir darbininkas visada žino, kad jis turi uždirti kiekvieną centą, kurį jis gauna užmokėta. Užtai yra jo paties pareiga užsilaikyti visada geroje sveikatoje, kad galėtų savo priderytes išpildyti. Darbininkas turi turėti pajiegtą, aiškia mintį ir energiją. Kaip veikia jisai pajaučia, kad kas nors negerai su juom, turi jis neilgučiuo bet tuojau įieškoti atsakančio vaisto. Nė vienas žmogus negali rasti geresnio vaisto prašalinimui nesveikumo skilvio, netekimui apetito, nusilpnėjimui, nemigai kaip Trinerio Amerikoniškąjį Elikysrą Karčiojo Vyno. Vaistas veikia kuogeriausia ant gromuliavimo sistemos, ir padaro sistemą tvirtą, kad tojė priimtų maistą ir suvirintų. Jeigu tamistos virinimas valgių blogas, tai tuomet buna ir tamistos organizmas silpnas. Trinerio Amerikoniškasis Elikysras Karčiojė Vyno padaro pirmiausiai jūsų virinimo sistemą atsakančia, o išieiga to buva, kad tamistos kraujas buvo sveikas ir pilnas o organizmas tvirtas. Vaistas padarys tamistą atsakančiu kiekvienam darbui, jis duos tamistai pasitikėjimą sau. Grynumą vaisto užtikrina Suvienytos Valstijos Serial No. 349 Gaunamas aptiekose Jos. Triner, 799 So. Ashland Ave. Chicago, Ill.

Puikus artisto darbas.

Mr. A. M. Mucha, garsingas Bohemian artistas, kurs šioje šalyje yra garsiausias artistas. Du paskutiniai jo paveikslai didei puikus, iš kurių vieną ponas Jos. Trineris; žinomas išdirbėjas Amerikoniško Elixire Bitter Vyno paėmė dėl sieni-

nio kalendoriaus 1908, kurį kiekvienas gali gauti kurs prisijus 15 c. marķėmis nuo Jos. Trinerio.

616 S. Ashland Ave.
Chicago, Ill.

GRAMATIKA angliškos kalbos.

su ištarimu kiekvieno angliško žodžio lietuviškai, kaip tai: *beast* (byst) *žvėris*; *eight* (oit) *aštuoni*; *eye* (ai) *akis* ir t. t.

174 psl., su prisiuntimu - \$1.25

Naujas Budas

išimokinimo gražiai lietuviškai rašyti, be pagalbos mokiniojaus, 24 psl., su prisiuntimu 10 ct.

Pinigus reikia siųsti per „Money Order“ ant šio adreso:

Vaikų Draugas arba kaip išmokyti ir rašyti be mokinio. 220 abrozėliai parodo žodžius druko ir gražaus rašto. Rašto žodžių yra 285. Psl. 64. Su prisiuntimu 15c.

P. MIKOLAINIS,
P. O. Box 62 New York City.

Naujas Telephonas No. 8208.

Jonas Dzedolikas LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos ant vešelių, laidotuvių ir krikėtytų
Vežimai perkraustymui ir t. t.

509 Main st. KINGSTON, PA.

Puikus saliuonas parsiduoda.

Saliuonas stovi ant kampo, labai patogioje vietoje, ir parsiduoda dėlei šeimyniškų prietikių. Pirkėjas gauna labai lengvas išlygas. Laisnis kaštuoja 12 dol. ant savaitės, o rendos 10 dol. ant mėnesio Atsizinot pas: (48)

Edmand Chaymer.
221 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Nauji Tautiški Paveikslai

Naujai atspausdinti, labai gražūs.

1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas.
2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutis.
3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas.
4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas.

Paveikslų miera 22x28 colių.
Prekė 35c. koznas.

Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Prekė \$1.00.

Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c
Pinigus prisijusdamas adresuok:

J. J. PAUKSZTIS & CO.
224 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

Lietuvizkas Žiegormeistras.

Sziuomi uzsiiimu jau 18 metų.

Praneau vielesm Lietuvos, kad uzdejan didelę krautuve visokių dziegordžių ir stiedų: kalpo tai, laikrodžių sieninių, kliseninių žyto aukso vyriskų ir moteriškų su gržioms kvietkoms ir t. t. Visokių stiedų slubinių ir seip n...
nams ir mergircms didel au...
pasirinkime ir uz prielnamą prekę.

VISOKIŲ MUZIKOS ĮRANKIŲ.
Skripkų, armonikų, strunų, klarnetų, britvų, dr...
kucjamų masinų ir parasonų. Teipogi dalego...
rėlius pataisau.

M. MINKUS,
kampus Hancock ir
286 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

„Lietuvos Ukininkas“ LAIKRASZTIS

Lietuvos Demokratų Partijos,
skiriamas Lietuvos darbo žmonėms
Išieina viena kartą per savaitę iš
Vilniaus, Lietuvos.

Jame telpa teisingos žinios iš visos
Lietuvos ir kitų kraštų svieto.

Lietuvoj metų prekė... \$1.80;
Amerikoje..... \$2.50.

Kam yra miela prigimta šalis tėvynė
Lietuva, tai užsirašykite minėtąjį
laikraštį, iš kurio žinosite kas ten
dedasi dabartiniame revoliucijos lai...
ke, ir geri pamokinimai ukės reika...
luose.

Vienas no. dėl pamatymo 5 centai
M. J. DAMIJONAITIS,
8252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

„Vienybės Lietuvninku“

Visoki reikalaujami spaudos dalykai yra atliekami
PLYMOUTH po senoviai, kaip tai: plakatai, tikie...
tai, konstitucijos ir kiti visoki reikalingi darbai.

Siuntimas Pinigų, pardavimas Laivakorėjų ir
visokių knygų, paveikslų, popieros gromatų rašymui
ir teip toliaus.

PO ŠIUOM ADRESU:

J. J. PAUKSZTIS & CO.

224 E. Main Street,

PLYMOUTH, PA.